

தானியேல் புத்தகம் - நூற்று அறுபத்து ஒன்று

வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் தரிசனத்தை நிறுவுவதில் ரோமின் பங்கு: தானியேல் அதிகாரம் பதினொன்றின் விரிவான ஆய்வு

Jeff Pippenger

2024-03-27

தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் தரிசனம், வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் அனைத்து தரிசனங்களுக்கும் முக்கியமான குறிப்பு முனையாகும்; மேலும், பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் அந்தத் தரிசனம் ரோமின் சின்னத்தினால் நிறுவப்படுகிறது.

அந்தக் காலங்களில் தெற்கின் அரசனுக்கு விரோதமாக அநேகர் எழும்புவார்கள்; உன் ஜனங்களில் கொள்ளையர்களும் தரிசனத்தை நிலைநிறுத்தத் தங்களை உயர்த்திக்கொள்வார்கள்; ஆனால் அவர்கள் வீழ்ந்துபோவார்கள். தானியேல் 11:14.

முந்தைய வசனத்தைப் பற்றி ஜோன்ஸ் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

“அமோரியர் தங்கள் அக்கிரமத்தின் அளவை நிரப்பியபோது, அவர்கள் இருந்த இடம் தேவனுடைய ஜனமான இஸ்ரவேலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இஸ்ரவேலும், பிறஜாதியாரின் வழியைப் பின்பற்றி, அக்கிரமத்தின் கிண்ணத்தையும் நிரப்பியபோது, தேவன் பாபிலோன் இராச்சியத்தை எழும்பப்பண்ணி, அனைத்தையும் எடுத்துக்கொண்டார். பாபிலோனும் தன் அக்கிரமத்தின் கிண்ணத்தை நிரப்பியபோது, அந்த அதிகாரம் பாரசீகத்துக்குப் மாற்றப்பட்டது. பாரசீகரின் துன்மார்க்கத்தினால் தூதன் விலகிச் செல்லச் செய்யப்பட்டபோது, அப்பொழுது கிரேக்கத்தின் அதிபதி வந்து அதனைச் சுழித்துக் கொண்டு போகிறான்.”

“அப்படி யெனில் கி ரேக்கத்தி ன் அதி காரம் எவ்வளவு காலம் தொடர வேண்டி யது ? அது எப்போது நொறு க்கப்பட வேண்டி யது ? ‘மீ று கி றவர்கள் தங்கள் மீ று தலி ன் அளவை நிறைவு செய்தபோது .’ அந் ஜாதி தன் அக்கி ரமத்தி ன் அளவை நிரப்பு ம்வரை நிலைத்து நிற்கி றது ; பி ன்னர் அந்த அதி காரம் வேறொரு ராஜ்யத்தி ற்கு மாற்றப்படு கி றது . அது மாற்றப்பட்ட அந்த அதி காரம் ரோமரு டையதாயி று ந்தது என்பதைத் தானியேல் 11:14-இல் நாம் அறி கி றோம். ‘அந்த காலங்களில் தெற்கி ன் ராஜாவு க்கு வி ரோதமாக அநேகர் எழு ந்தி று ப்பார்கள்; உன் ஜனங்களில் கொள்ளைக்காரரின் பி ள்ளைகளு ம் தரிசனத்தை நிலைநாட்டு ம்படி தங்களை உயர்த்தி க்கொள்வார்கள்; ஆனாலு ம் அவர்கள் வி ழு ந்து போவார்கள்.’ இந்த ஜாதி கொள்ளைக்காரரின் ஜாதி யாகச் சு ட்டி க்காட்டப்படு கி றது —உரையி ன் ஓரக்கு றி ப்பு

சொல்வது போல், கொள்ளைக்காரரின் பிள்ளைகள்.”

“இவர்களுக்கே இப்போது இராஜ்யம் அளிக்கப்படுகிறது; அது எதற்காக?—‘கொள்ளைக்காரர்களின் புத்திரர் தரிசனத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காகத் தங்களை உயர்த்திக்கொள்வார்கள்.’ இந்த ஜனகம் அரங்கேறும் போது, அப்பொழுது தரிசனத்தை நிலைநிறுத்தும் அதுவே உள்ளே நுழைகிறது; அதுவே அந்த தரிசனத்தின் மகத்தான நோக்கங்களில் ஒன்றாகும்; எல்லாக் காலங்களுக்கும் தேவன் தீர்க்கதரிசிகளின் மூலம் அளித்துள்ள தரிசன வரிசையில் பிரதானமான அடையாளக்கல்லாகிய ஒன்றாகும்.” A. T. Jones, The Columbian Year and the Meaning of the Four Centuries, 6.

ரோமப் பேராட்சி “நிகழ்வரங்கில் தோன்றும் போது, அப்பொழுது ‘அது நிலைநிறுத்துகின்ற ஒன்றினுள் நுழைவு உண்டாகிறது’ ... ‘எல்லாக் காலங்களுக்கும் தீர்க்கதரிசிகளின் மூலம் தேவன் கொடுத்திருக்கும் பார்வைக் கோட்டை’ என்று ஜோன்ஸ் கூறுகிறார்.” மில்லரின் வரலாற்றில், இப்போது லவோதிகேயா அட்வென்டிசம் போதிப்பதுபோலவே, உன் ஜனத்தின் கொள்ளைக்காரர் என்பது கி.மு. 175 முதல் 164 வரை ஆட்சி செய்த செல்யூசிடு அரசனான அந்தியோகஸ் எபிபானேஸ் என்பதைக் புரொடஸ்டன்டுகள் போதித்தனர். அவர் செல்யூசிடு வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்; அந்த வம்சம் மகா அலெக்சாண்டரின் பேரரசு சிதறிப்போனதிலிருந்து உருவான கிரேக்க வாரிசு அரசுகளில் ஒன்றாக இருந்தது. இந்த விவகாரத்தைச் சார்ந்த கருத்து வேறுபாடு மில்லரைட் வரலாற்றில் மிகவும் குறிப்பிட்டதாயிருந்ததால், அந்தியோகஸ் எபிபானேஸ் பற்றிய அடையாளப்படுத்தல் 1843 முன்னோடி விளக்கப்படத்தில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வரைபடத்தில் உள்ள அந்தியோகசைச் சார்ந்த குறிப்பு, தேவனுடைய தீர்க்கதரிசன வார்த்தையில் காணப்படாத ஒன்றைக் குறிக்கும் ஒரேயொரு குறிப்பாகும். அது அக்காலப் புராட்டஸ்தாந்தரின் பொய்ப்போதனைகளை மறுத்துக்காட்டுவதற்காக அங்கே இடப்பட்டுள்ளது; அதுவே இப்போது லவோதிகேய அட்வென்டிசத்தின் பொய்ப்போதனையாக உள்ளது. “எல்லாக் காலங்களுக்கும் தீர்க்கதரிசிகளினூடாக தேவன் கொடுத்துள்ள தரிசன வரியை” நிறுவுகிற பூமியிலான அதிகாரம் ரோமமே என்பதைப் புரிந்துகொள்ளும் முக்கியத்துவத்தின் ஆழத்தை வில்லியம் மில்லர் உணர்ந்தாரோ இல்லையோ என்பது ஐயத்திற்குரியது; ஆயினும், தரிசனத்தை நிறுவுவது ரோமமே என்ற உண்மையை உறுதியாகப் பாதுகாத்து நிலைநிறுத்துவதற்கு அது போதிய அளவு தெளிவாக இருந்தது.

தரிசனம் இல்லாத இடத்தில் மக்கள் அழிவுறுவர்; ஆனால் நியாயப்பிரமாணத்தைக் காக்கிறவன் பாக்கியவான். நீதிமொழிகள் 28:14.

தரிசனம் இல்லாத இடத்தி ல் மக்கள் அழி வார்கள் என்று சாலொமோன் பதி வு செய்தார்; பதி னான்காம் வசனத்தி ல் வரு ம் “தரிசனம்” என்ற

எபி ரேயச் சொல், சாலொமோனின் நீதி மொழி யி லு ம் வரு ம் அதே சொலாகு ம். அந்தத் தரிசனம் உயி ரோ மரணமோ என்ற தீ ர்மானகரமான பொரு ளு டையது ; மேலு ம் அந்த "தரிசனம்" ரோம் என்னு ம் சி ன்னத்தி ன் மூ லம் நிலைநிறு த்தப்படு கி றது . பதி னான்காம் வசனத்தி ல் வரு ம் "தரிசனம்" என்ற சொல், ஆபகூ க் இரண்டாம் அதி காரத்தி ல் வரு ம் தரிசனம் என்ற சொல்லே ஆகு ம்.

நான் என் காவலில் நின்று, கோபுரத்தின் மேல் என்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டு, அவர் எனக்குச் சொல்லுவது என்ன என்றும், நான் கடிந்துகொள்ளப்படும்போது என்ன மறுமொழி சொல்ல வேண்டும் என்றும் காணும்படி கவனித்திருப்பேன். அப்பொழுது கர்த்தர் எனக்குப் பதிலளித்து, "தரிசனத்தை எழுதிவைத்து, அதை பலகைகளின்மேல் தெளிவாகப் பதியு; அதை வாசிப்பவன் ஓடத்தக்கபடி செய். ஏனெனில் அந்தத் தரிசனம் இன்னும் நியமிக்கப்பட்ட காலத்திற்குரியது; ஆனாலும் முடிவில் அது பேசி வெளிப்படும், பொய்யுரைக்காது. அது தாமதிப்பதுபோல் தோன்றினாலும், அதற்காகக் காத்திரு; ஏனெனில் அது நிச்சயமாக வரும், தாமதிக்காது" என்றார். ஆபகூக் 2:1-3.

முதல் வசனத்தில் வரும் "கண்டித்தல்" என்ற சொல் "வாதிட்டல்" என்று பொருள்படும். முதல் மற்றும் இரண்டாம் தூதர்களின் இயக்கத்தின் வரலாற்றில் கோபுரத்தின் மேல் நிறுத்தப்பட்ட காவலாளி வில்லியம் மில்லரே ஆவார்; தீர்க்கதரிசனச் சின்னவியலில், தன் வரலாற்றின் விவாதத்தில் தாம் என்ன விடை சொல்ல வேண்டும் என்று அவர் கேட்டபோது, ரோமின் சின்னத்தால் நிறுவப்படுகிற தரிசனத்தை எழுதும்படி அவருக்குச் சொல்லப்பட்டது. இந்த உண்மையுடன் ஒத்துப்போகுமாறு, ஹபக்கூக் நூலின் இந்த மூன்று வசனங்களின் நிறைவேற்றமாக மில்லரைட்டுகள் 1843 ஆம் ஆண்டின் முன்னோடி அட்டவணையை உருவாக்கியபோது, அவர்கள் தாங்கள் ஈடுபட்டிருந்த விவாதத்தின் மையக் கருக்கே குறிப்பைக் கொடுத்தார்கள். தரிசனத்தை நிறுவிய வல்லமையாக அந்தியோகுஸ் எபிபானேஸ் இருந்தான் என்ற மூடமான வாதத்திற்கான அவர்கள் குறிப்பு, ஹபக்கூக் இரண்டாம் அதிகாரத்தின் விவாதத்தையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்பதை அவர்கள் நிச்சயமாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை; ஆனால் சகோதரி ஓயிட், அந்த அட்டவணை "கர்த்தருடைய கையினால் வழிநடத்தப்பட்டது; ஆகையால் அது மாற்றப்படக்கூடாது" என்று கூறினார்; எனவே அட்டவணையில் உள்ள அந்த விவாதத்திற்கான குறிப்பு தேவனுடைய கையினாலே இருந்தது.

1844 ஏப்ரல் 19-ஆம் தேதி யி லான மு தல் ஏமாற்றமே, ஹபக்கூ க்கு ம் மத்தேயு வி ன் பத்து கன்னியர் பற்றி ய உவமையு ம் கு றி ப்பி ட்ட தாமதக் காலத்தை ஆரம்பி த்தது என்பதை மி ல்லரைட்டு கள் சரியாகப் பு ரிந்து கொண்டார்கள். மேலு ம், அந்த இரண்டு தீ ர்க்கதரிசனங்களு ம் எசேக்கி யேல் பன்னிரண்டாம் அதி காரத்து டன் நேரடி யாக இணைந்து ள்ளன என்பதையு ம் அவர்கள் பு ரிந்து கொண்டார்கள்; அங்கே,

ஒவ்வொரு தரிசனத்தி ன் பலனு ம் நிகழப்போகு ம் ஒரு காலப்பகு தி யை எசேக்கி யேல் சு ட்டி க்காட்டு கி றார். "தரிசனம்" என்ற அந்தச் சொல், நாம் இப்போது ஆராய்ந்து கொண்டிரு க்கு ம் அதே எபி ரேயச் சொல்லாகு ம். இது வே, ஜோன்ஸ், "எப்போது " ரோம் "காட்சி யி ல்தோன்று கி றதோ, அப்போது தரிசனத்தை நிலைநிறு த்து வது , தரிசனத்தி ன் ஒரு மகத்தான நோக்கமாக இரு ப்பது , எல்லாக்காலங்களு க்கு ம் தேவன் தீ ர்க்கதரிசி கள் மூ லம் கொடு த்தி ரு க்கு ம் தரிசனவரியி ல் பி ரதான அடையாளக் கல்லாக இரு ப்பது அப்போது நு ழைகி றது " என்று கூ று ம்போது , அவர் சரியாக இரு க்கி றதற்கான காரணமாகு ம். ரோம், தேவனு டைய தீ ர்க்கதரிசன வார்த்தையி ன் மு ழு த்தரிசனத்தையு ம் நிலைநிறு த்து கி றது ; மேலு ம் கு றி ப்பாக, பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ன் மு ழு கட்டமைப்பு ம் ரோமை அடி ப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டு ள்ளது .

சகோதரி வைட் தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் இறுதி நிறைவேற்றத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, "இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றத்தில் நிகழ்ந்த வரலாற்றின் பெரும்பகுதி மீண்டும் நடைபெறும்" என்று கூறும்போது, ஏற்கனவே நிறைவேறியிருந்த தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் வரலாறுகள், தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் இறுதி வசனங்களுக்கு முன்மாதிரியாக இருந்தன என்பதை அவர் அடையாளப்படுத்துகிறார். பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் இறுதி வசனங்களின் பொருள் வடக்கின் ராஜாவைப் பற்றியது; அவர் அங்கே நவீன ரோமைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஆகையால், மீண்டும் நடைபெறும் தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் வரலாறுகள், ரோமைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வரலாறுகளாகும்.

பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் கடைசி ஆறு வசனங்களில், நவீன ரோம் (வடக்கின் ராஜா), மூன்று புவியியல் அதிகாரங்களை வெல்லுகிறது. நாற்பதாம் வசனத்தில், அது தெற்கின் ராஜாவை (1989-இல் முன்னாள் சோவியத் ஒன்றியம்), மகிமையான தேசத்தை (விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் போது அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள்), மற்றும் எகிப்தை (ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் முழு உலகம்) வெல்லுகிறது. தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில், அந்நாளில் அறியப்பட்ட உலகைக் கைப்பற்றுவதற்காக அஞ்ஞான ரோம் மூன்று புவியியல் அதிகாரங்களை வென்றதாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது; பின்னர், பூமியைக் கைப்பற்றுவதற்காக போப்பரசர் ரோம் மூன்று புவியியல் அதிகாரங்களை வென்றதாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

அத்தி யாயத்தி ல் மு தன்மு றையாக பதி னான்காம் வசனத்தி ல் பு றமத ரோ கு றி ப்பி டப்படு கி றது ; தரிசனத்தை நிலைநிறு த்து ம் சி ன்னமாக அதை அடையாளப்படு த்து வதற்காகவே அது அங்கு சொல்லப்படு கி றது ; ஆனால் அதன் ஆட்சிச் செல்வாக்கி ன் எழு ச்சி பதி னாறாம் வசனம் வரையி லு ம் வி வாதி க்கப்படவி ல்லை. மகா அலெக்சாந்தரின் இராச்சி யம், தேவனு டைய

தீ ர்க்கதரிசன வார்த்தையி ன் நிறைவேற்றமாக நான்கு பகு தி களாகப் பி ரிக்கப்பட்டது ; ஆனால் அந்த நான்கு பகு தி களு ம் வி ரைவி ல் இரண்டு மு க்கி ய எதி ர்த்தரப்பு களாக ஒரு ங்கி ணைந்தன; அத்தி யாயத்தி ன் மு டி வு வரை தொடரு ம் தீ ர்க்கதரிசன வரலாற்றி ல் அவை தெற்கி ன் ராஜா அல்லது வடக்கி ன் ராஜா என அடையாளப்படு த்தப்படு கி ன்றன. பதி னான்காம் வசனத்தி ல், தரிசனத்தை நிலைநிறு த்தப்போகு ம் வல்லமையாக ரோமி ன் எழு ச்சி கு றி ப்பி டப்படு கி றது ; ஆனால் வி வாதி க்கப்படு கி ன்ற பொரு ட்கள், வடக்கி ன் ராஜாவு ம் தெற்கி ன் ராஜாவு ம் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து ம் அலெக்சாந்தரின் இராச்சி யத்தி ன் எஞ்சி ய பகு தி களு க்கி டையேயான போராட்டங்களே ஆகு ம்.

பதினைந்தாம் வசனத்தில், அந்த இரண்டு இராஜாக்களும் இன்னும் தங்களுடைய போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்; வடக்கின் இராஜா மேலோங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். ஆனால் பதினாறாம் வசனத்தில் ரோம் வந்து சேருகிறது; அங்கே, "அவனுக்கு விரோதமாக வருகிறவன்" என்று வசனம் கூறுகிறது. அதாவது, தெற்கின் இராஜாவின்மேல் இப்பொழுது வெற்றி பெற்று வந்த வடக்கின் இராஜாவுக்கு எதிராக ரோம் வரும்போது, வடக்கின் இராஜா ரோமுக்கு எதிராக நிலைத்திருக்க முடியாது என்பதே பொருள். ரோம் வெற்றி பெறுகிறது; மேலும் பதினாறாம் வசனத்தில், யூதாவின் மகிமையான தேசத்திலும் ரோம் நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டியதாக இருந்தது. பதினேழாம் வசனத்தில், ரோம் "தன் முழு ராஜ்யத்தின் பலத்தோடு நுழையத் தன் முகத்தைச் செலுத்தும்." தன் முன்னிலையில் நிலைத்திருக்க முடியாதிருந்த வடக்கின் இராஜாவை அவன் கைப்பற்றினான்; பின்னர் யூதாவையும் கைப்பற்றினான்; அதன் பின்பு எகிப்துக்குள் நுழைந்தான்.

அந்தக் காலங்களில் தெற்கின் ராஜாவுக்கு விரோதமாக அநேகர் எழும்புவார்கள்; உன் ஜனங்களில் கொள்ளைக்காரரும் தரிசனத்தை நிலைநிறுத்தும்படி தங்களை உயர்த்திக்கொள்வார்கள்; ஆனாலும் அவர்கள் வீழ்வார்கள். அப்போது வடக்கின் ராஜா வந்து ஒரு முற்றுகைக் குன்றை எழுப்பி, மிகுந்த அரண்களுள்ள நகரங்களைப் பிடிப்பான்; தெற்கின் படைகளும் நிலைநிற்கமாட்டார்கள்; அவனுடைய தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்களும் நிலைநிற்கமாட்டார்கள்; எதிர்த்து நிற்க வல்லமையும் இருக்காது. ஆனால் அவனுக்கு விரோதமாக வருகிறவன் தன் சித்தத்தின்படியே செய்வான்; அவன் முன்பாக எவனும் நிலைநிற்கமாட்டான்; அவன் மகிமையான தேசத்தில் நிலைநிற்பான்; அது அவன் கையினால் அழிந்துபோகும். மேலும் அவன் தன் முழு ராஜ்யத்தின் வல்லமையோடும், நேர்மையானவர்களோடும் சேர்ந்து நுழையத் தன் மனதை நிலைநிறுத்துவான்; அவன் இவ்வாறு செய்வான்; அவளை அழிக்கும்படி அவன் அவனுக்குப் பெண்களில் மகளைத் தருவான்; ஆனாலும் அவள் அவன் பக்கத்தில் நிலைநிற்கமாட்டாள்; அவனுக்காகவும் இருக்கமாட்டாள். Daniel 11:14-17.

இந்த வசனங்களில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள ஜெயங்கொள்ளுதல், தானியேல் எட்டாம் அதிகாரத்தின் நிறைவேற்றமாகும்.

அவற்றில் ஒன்றிலிருந்து ஒரு சிறிய கொம்பு தோன்றியது; அது தெற்குநோக்கியும், கிழக்குநோக்கியும், இன்பமான தேசத்தின்நோக்கியும் மிகுந்த பெருமையாக வளர்ந்தது. தானியேல் 8:9.

ஒன்பதாம் வசனத்திலுள்ள சிறிய கொம்பு புறமத ரோமையே ஆகும்; மேலும், பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் பதினான்காம் முதல் பதினேழாம் வசனங்களுடனான ஒற்றுமையில், உலகத்தின் மேலாட்சியைத் தன் வசமாகக் கொண்டபோது அந்தப் புறமத ரோம் மூன்று புவியியல் அங்கங்களை வெல்லும் என்பதை ஒன்பதாம் வசனம் அடையாளப்படுத்துகிறது. அந்த அங்கங்கள் தெற்கு (எகிப்து), கிழக்கு (சீரியா, வடக்கின் ராஜா), மற்றும் இன்பமான தேசம் (யூதா) ஆகும். பதினாறாம் மற்றும் பதினேழாம் வசனங்களின் வரலாறு, நாற்பதாம் முதல் நாற்பத்துமூன்றாம் வசனங்களிலுள்ள நவீன ரோமின் வரலாற்றுச் சார்ந்த மூன்று-படிநிலை வெற்றிகொள்ளுதலை முன்னுருவாகக் காட்டுகிறது; ஏனெனில் சகோதரி ஓயிட் கூறியதுபோல, "இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றத்தில் நிகழ்ந்த வரலாற்றின் பெரும்பகுதி மறுபடியும் நிகழும்."

"வடதிசையின் அரசனாகிய அந்தியோகசின் முன்பாக எகிப்து நிலைக்க இயலாதிருந்தபோதிலும், இப்போது அவனுக்கு விரோதமாக வந்த ரோமரின் முன்பாக அந்தியோகசும் நிலைக்க இயலவில்லை. உயர்ந்து வந்த இந்த வல்லமைக்கு இனி எந்த இராஜ்யங்களாலும் எதிர்த்து நிற்க முடியவில்லை. கி.மு. 65 ஆம் ஆண்டில் பொம்பேயு அந்தியோகசு அசியாட்டிகஸின் உடைமைகளைப் பறித்து, சிரியாவை ரோமப் பேரரசின் ஒரு மாகாணமாகக் குறைத்தபோது, சிரியா வெல்லப்பட்டு ரோமப் பேரரசுடன் சேர்க்கப்பட்டது."

"அதே வல்லமை பரிசுத்த தேசத்திலும் நிலைநின்று, அதைக் கவர்ந்தழிக்கவும் இருந்தது. கி.மு. 162-ஆம் ஆண்டில் ரோம், தேவனுடைய ஜனமான யூதருடன் உடன்படிக்கையால் இணைக்கப்பட்டது; அந்தத் தேதியிலிருந்தே அது தீர்க்கதரிசன கால அட்டவணையில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. எனினும், யூதேயாவின்மேல் அது நேரடியான வெற்றிகொள்ளுதலால் அதிகாரத்தைப் பெற்றது கி.மு. 63-ஆம் ஆண்டில்தான்; அப்பொழுது அது பின்வருமாறு நிகழ்ந்தது."

"பொந்து வின அரசனாகிய யமித்ரிதாதேஸுக்கு வி ரோதமாக மேற்கொண்டதனது படையெடுப்பிலிருந்து பொம்பேயு திரும்பி வந்தபோது, யூதேயாவின் கிரீடத்திற்காக இரு போட்டி யாளர்களான ஹிர்கானுஸும் அரிஸ்தோபுலுஸும் போராடிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களுடைய வழக்கு பொம்பேயு வின முன்கொண்டு வரப்பட்டது; அரிஸ்தோபுலுஸின் கோரிக்கைகள்

அநியாயமானவை என்பதை அவன் வி ரைவி ல் உணர்ந்தான்; ஆயி னு ம், நீண்ட காலமாக வி ரு ம்பி வந்ததனது அரேபி யாப் படையெடு ப்பை மு டி த்த பி ன்னர்தான் இவ்வி ஷயத்தி ல் தீ ர்ப்பு வழங்க வி ரு ம்பி , அப்போது தி ரு ம்பி வந்து , நியாயமு ம் மு றையு ம் எதைக் கோரு கி ன்றனவோ அதற்கேற்ப அவர்களு டைய காரியங்களைத் தீ ர்ப்பதாக வாக்கு று தி யளித்தான். பொம்பேயு வி ன் உண்மையான மனோபாவத்தை உணர்ந்த அரிஸ்தோபு லு ஸ் அவசரமாக யூ தேயாவி ற்கு த்தி ரு ம்பி ஸ் சென்று , தன் கு டி மக்களை ஆயு தமளித் வலி மையான எதி ர்ப்பி ற்கு த்த யாரானான்; இறு தி யி ல் அது வேறொரு வரு க்கே வழங்கப்படு ம் என்று மு ன்னறி ந்தி ரு ந்த அந்தக் கி ரீடத்தை, எந்த ஆபத்தையு ம் பொரு ட்படு த்தாமல் தக்கவைத்து க்கொள்ளத் தீ ர்மானித்தி ரு ந்தான். பொம்பேயு அந்தத் தப்பி யோடி யவனை நெரு க்கமாகத் தொடர்ந்து வந்தான். அவன் ஒரு சலேமை அணு கி யபோது , தன் நடத்தை கு றி த்து மனந்தி ரு ம்பத் தொடங்கி ய அரிஸ்தோபு லு ஸ் அவனைச் சந்தி க்க வெளியே வந்து , மு ழு மையான கீ ழ்ப்படி தலையு ம் மி கு ந்த பணத் தொகைகளையு ம் வாக்கு று தி யாக அளித்து , நிலைமையைச் சமரசப்படு த்த மு யன்றான். இந்த மு ன்வரு வையைப் பொம்பேயு ஏற்று க்கொண்டு , பணத்தைப் பெற்று க்கொள்ளப் படையி னரின் ஒரு பி ரிவு க்கு த்தலைவராக கபீ னியு ஸை அனு ப்பி னான். ஆனால் அந்தத் தலைமைத் தளபதி ஒரு சலேமு க்கு வந்தபோது , அவனு க்கு எதி ராக வாசல்கள் அடைக்கப்பட்டி ரு ந்ததையு ம், நகரம் அந்த உடன்பாட்டி ன்படி நிலைநிற்பதி ல்லை என்று மதி ல்களின் மேலி ரு ந்து அவனு க்கு ஸ் சொல்லப்பட்டதையு ம் கண்டான்."

"இவ்வி தமாகத் தண்டனையி ன்றி ஏமாற்றப்படு வதற்கு இடமளிக்காமல், தன்னிடத்தி ல் வைத்தி ரு ந்த அரிஸ்தோபு லை பாம்பே இரு ம்பு ஸ் சங்கி லி களில் பி ணித்து , உடனே தன் மு ழு இராணு வத்தோடு ம் ஒரு சலேமு க்கு எதி ராக மு ன்னேறி னான். அரிஸ்தோபு லை ன் ஆதரவாளர்கள் அந்த இடத்தைப் பாது காக்க மு னைந்தனர்; ஹி ர்கானசி ன் ஆதரவாளர்களோ வாசல்களைத் தி றக்க மு னைந்தனர். பி ன்னோர்தாம் பெரு ம்பான்மையாயி ரு ந்ததாலு ம் வெற்றி பெற்றதாலு ம், பாம்பேக்கு நகரத்தி ற்கு ள் தடைஇல்லா நு ழைவு அளிக்கப்பட்டது . அதன்பி ன், அரிஸ்தோபு லை ன் பற்றாளர்கள், பாம்பே அந்த இடத்தை அடக்கி க் கொள்ளத் தீ ர்மானித்தி ரு ந்த அளவு க்கே, தாங்களு ம் அதைப் பாது காக்க உறு தி யாக இரு ந்து , ஆலய மலைக்கு ஸ் சென்றடைந்தனர். மூ ன்று மாதங்களின் மு டி வி ல், தாக்கு தல் நடத்தத் தக்க அளவி ற்கு மதி லி ல் ஒரு பி ளவு உண்டாக்கப்பட்டது ; அந்த இடம் வாளின் மு னையால் கைப்பற்றப்பட்டது . அதன்பி ன் நிகழ்ந்த பயங்கரமான படு கொலையி ல் பன்னிரண்டு ஆயி ரம் பேர் கொல்லப்பட்டனர். அந்தச் சமயத்தி ல் தெய்வீ க ஆராதனையி ல் ஈடு பட்டி ரு ந்த ஆசாரியர்கள், அமைதி யான கையு டனு ம் அசைக்கமு டி யாத நோக்கு டனு ம் தங்கள் வழக்கமான பணியைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டி ரு ந்ததைப் பார்ப்பது மனத்தை உலு க்கு ம்

காட்சி யாக இரு ந்தது என்று வரலாற்றாசி ரியர்கு றி ப்பி ட்டார்; அவர்களைச் சூ ழ்ந்தி ரு ந்த எல்லா தி சைகளிலு ம் அவர்களின் நண்பர்கள் வெட்டி க் கொல்லப்பட்டு க் கொண்டி ரு ந்தபோதி லு ம், பலமு றை அவர்களு டைய சொந்த இரத்தமே அவர்கள் அர்ப்பணித்த பலி களின் இரத்தத்தோடு கலந்தபோதி லு ம், தங்களைச் ச ற்றி யி ரு ந்த அந்தக் கொந்தளிப்பான கலகத்தை அவர்கள் அறி யாதவர்கள்போல் தோன்றி னர்."

"யுத்தத்திற்கு முடிவுகொடுத்த பின்பு, பொம்பேயு எருசலேமின் மதில்களை இடித்தழித்தான்; பல நகரங்களை யூதேயாவின் அதிகார வரம்பிலிருந்து சிரியாவின் அதிகார வரம்புக்குக் மாற்றினான்; மேலும் யூதர்கள்மேல் கப்பத்தை விதித்தான். இவ்வாறு, 'மகிமையுள்ள தேசத்தை' தன் இரும்புப் பிடியில் முற்றிலும் அழித்தொழிக்கும் வரையில் பிடித்திருக்க வேண்டிய அந்த ஆட்சிச் சக்தியின் கைகளில், வெற்றிகரமான கைப்பற்றலினால், எருசலேம் முதன்முறையாக ஒப்படைக்கப்பட்டது."

"வசனம் 17. அவன் தன் முழு இராச்சியத்தின் வல்லமையோடு பிரவேசிக்கத் தன் முகத்தை உறுதிப்படுத்துவான்; நேர்மையானவர்களும் அவனோடிருப்பார்கள்; அவன் இவ்வாறு செய்வான்; மேலும், அவளைச் சீர்குலைக்க பெண்களில் மகளானவளை அவனுக்குக் கொடுப்பான்; ஆனால் அவள் அவன் பக்கத்தில் நிலைக்கமாட்டாள்; அவனுக்காகவும் இருக்கமாட்டாள்."

"இந்த வசனத்திற்கு பிஷப் நியூட்டன் இன்னொரு வாசகத்தை வழங்குகிறார்; அது பொருளை இன்னும் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது; அதாவது: 'அவன் பலவந்தமாக முழு இராச்சியத்திற்குள் நுழையத் தன் முகத்தைத் திருப்புவான்.' 16ஆம் வசனம் நம்மை ரோமர் சீரியாவையும் யூதேயாவையும் வென்ற நிலைவரை கொண்டு வந்தது. ரோம் இதற்கு முன்னரே மகேதோனியாவையும் திரேக்கியாவையும் வென்றிருந்தது. அலெக்சாண்டரின் 'முழு இராச்சியத்தில்' ரோமப் பேரரசின் ஆட்சிக்குக் கீழ்ப்படையாமல் மீந்திருந்தது இப்போது எகிப்தே; அந்த அதிகாரம் இப்போது பலவந்தமாக அந்த தேசத்திற்குள் நுழையத் தன் முகத்தைத் திருப்பியது." Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 258-260.

இந்தக் கட்டுரைகளில் நாம் ஏற்கனவே ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட முறை கவனித்ததுபோல, தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் முப்பதாம் மற்றும் முப்பத்தொன்றாம் வசனங்கள் நாற்பதாம் மற்றும் நாற்பத்தொன்றாம் வசனங்களுடன் ஒத்திசைகின்றன; மேலும், முப்பதாம் மற்றும் முப்பத்தொன்றாம் வசனங்களின் வரலாறும் மூன்று கொம்புகள் பிடுங்கப்பட்டதுடன் ஒத்திசைகிறது.

நான் அந்தக் கொம்பு களை கவனித்து க்கொண்டி ரு ந்தபோது , இதோ, அவைகளு க்கி டையி ல் வேறொரு சி றி ய கொம்பு எழு ம்பி யது ; அத ழு ன்பாக ழு ன்னி ரு ந்த கொம்பு களில் மூ ன்று வேறோடு

பி டு ங்கப்பட்டன; இதோ, அந்தக் கொம்பி ல் மனு ஷனின் கண்களைப்போன்ற கண்களு ம், பெரிய காரியங்களைப் பேசு ம் ஒரு வாயு ம் இரு ந்தன... மேலு ம், அவன் தலையி ல் இரு ந்த பத்து க் கொம்பு களைப்பற்றி யு ம், எழு ம்பி ய வேறொன்றைப்பற்றி யு ம், அதற்கு மு ன்பாக மூ ன்று வி ழு ந்ததையு ம்பற்றி யு ம்; அதாவது , கண்கள் உடையது ம், மி கப் பெரிய காரியங்களைப் பேசு ம் வாயு டையது மான, தன் சகங்களைவி டமு கத்தோற்றத்தி ல் வலி மைமி க்கதாயி ரு ந்த அந்தக் கொம்பைப்பற்றி யு ம். தானியேல் 7:8, 20.

தானியேல் 8ஆம் அதிகாரம் 9ஆம் வசனம், புறமத ரோமத்தை சிங்காசனத்தில் நிலைநிறுத்திய வெற்றிகரமான ஆக்கிரமிப்பின் மூன்று புவியியல் பகுதிகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதுபோலவே, கொம்புகள் பிடுங்கப்பட்டதும் (ஹெருலி, ஒஸ்ட்ரோகோத்துகள், மற்றும் வாண்டல்கள் ஆகியவற்றைக் குறிக்கின்றது) பாப்பரசர் ரோமத்தை சிங்காசனத்தில் நிலைநிறுத்திய வெற்றிகரமான ஆக்கிரமிப்பின் மூன்று புவியியல் பகுதிகளைச் சுட்டிக்காட்டியது. அந்த இரு வரலாறுகளும் தானியேல் 11ஆம் அதிகாரம் 40 முதல் 43ஆம் வசனங்களுடன் ஒத்திசைகின்றன; மேலும், மூன்று கொம்புகள் பிடுங்கப்பட்ட நிகழ்வு 30 மற்றும் 31ஆம் வசனங்களின் வரலாற்றுடன் ஒத்திசைகிறது.

“வசனம் 8. நான் அந்தக் கொம்புகளை உற்றுநோக்கிக்கொண்டிருந்தபோது, இதோ, அவைகளுக்கிடையில் வேறொரு சிறிய கொம்பு எழும்பிவந்தது; அதற்கு முன்பாக முன்பிருந்த கொம்புகளில் மூன்று வேரோடு பிடுங்கப்பட்டன; இதோ, அந்தக் கொம்பில் மனுஷனுடைய கண்களைப்போன்ற கண்களும், பெருமையான காரியங்களைப் பேசும் ஒரு வாயும் இருந்தன.”

“தானியேல் அந்தக் கொம்புகளை கவனித்தான். அவற்றின் நடுவே ஒரு விசித்திரமான அசைவின் அறிகுறிகள் தோன்றின. ஒரு சிறிய கொம்பு (ஆரம்பத்தில் சிறியது, ஆனால் பின்னர் தன் சக கொம்புகளைவிட மிகவும் வலிமையானதாக ஆனது) அவற்றின் நடுவே தன்னை மேலெழும்பச் செய்தது. அது அமைதியாகத் தன்னுக்கே உரிய இடமொன்றை அடைந்து அதைப் பூர்த்தி செய்வதிலே திருப்தியடையவில்லை; மற்ற சிலவற்றைத் தள்ளி அகற்றி, அவற்றின் இடங்களை அநியாயமாகப் பறித்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதற்கு முன்பாக மூன்று ராஜ்யங்கள் வேரோடு பிடுங்கப்பட்டன. இந்தச் சிறிய கொம்பு, பின்னர் நாம் இன்னும் விரிவாகக் கவனிக்கத் தகுந்தபடி, பாப்பாட்சியாக இருந்தது. அதற்கு முன்பாக பிடுங்கப்பட்ட மூன்று கொம்புகள் ஹெருலிகள், ஒஸ்ட்ரோகோத்துகள், மற்றும் வாண்டல்கள் ஆவர். அவை பிடுங்கப்பட்டதற்கான காரணம், அவை பாப்பரசர் ஆட்சி முறைமையின் போதனைகளுக்கும் உரிமைக் கோரிக்கைகளுக்கும் விரோதமாக இருந்ததினாலும், அதன் விளைவாக சபையில் ரோமாவின் ஆயருக்குரிய மேலாதிக்கத்திற்கும் எதிராக இருந்ததினாலும் ஆகும்.”

“மேலும் ‘இந்த கொம்பி ல் மனு ஷனின் கண்களைப் போன்ற கண்களு ம், பெரிய வார்த்தைகளைப் பேசு கி ற ஒரு வாயு ம் இரு ந்தன்’; அந்தக் கண்கள், பாப்பரசர் ஆட்சி க்கு ட்பட்ட மதஅதி கார அமைப்பி ன் று ண்ணறி வு , ஊடு ரு வி ப்பார்ப்பு த்தி றன், சூ ழ்ச்சி , மற்று ம் தொலைநோக்கு த்தி றன் ஆகி யவற்றி ற்கு ப்பொரு த்தமான ஒரு அடையாளமாகு ம்; மேலு ம் பெரிய வார்த்தைகளைப் பேசு கி ற அந்த வாய், ரோமாவி ன் ஆயர்களின் அகந்தையான உரிமைக்கோரிக்கைகளு க்கு ப்பொரு த்தமான ஒரு சி ன்னமாகு ம்.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 132–134.

வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் தரிசனத்தை, குறிப்பாக தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் தரிசனத்தை நிறுவுவது ரோம்தான். அந்த அதிகாரத்தில், மில்லரைட் இயக்கத்திற்கு முன்பே நிறைவேறியிருந்த தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் பெரும்பங்கு, தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் கடைசி ஆறு வசனங்களில் மறுபடியும் நிகழ் வேண்டியிருந்தது. புறமத ரோமையும் பாப்பரசர் ரோமையும் சிங்காசனத்தின் மேல் நிறுவிய மூன்று புவியியல் தடைகளின் வெற்றிகரமான கைப்பற்றுதல், பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது; அந்த இரண்டு பிரதிநிதித்துவங்களும் நவீன ரோம் மீண்டும் சிங்காசனத்தின் மேல் நிறுவப்படும் காலத்தை முன்மாதிரியாகக் காட்டுகின்றன. தரிசனத்தை நிறுவுவது ரோம்தான்; மேலும், பாப்பரசர் ரோம் தன் காலத்தில் வெளிப்படுத்தப்படுவதாக பவுல் அடையாளப்படுத்துகிறார்.

எந்த வகையிலாயினும் யாரும் உங்களை ஏமாற்றாதபடிக்கு கவனமாக இருங்கள்; ஏனெனில் முதலில் விசுவாசவிலகுதல் நிகழ்ந்துவிட்டு, பாவத்தின் மனிதன், அதாவது அழிவின் குமாரன், வெளிப்படுத்தப்படாமல் அந்த நாள் வராது. அவன் தேவன் என்று அழைக்கப்படுகிற எல்லாவற்றிற்கும், வணங்கப்படுகிற எல்லாவற்றிற்கும் எதிராக நின்று, தன்னை அவற்றின்மேல் உயர்த்திக்கொள்கிறவன்; ஆகையால் அவன் தேவனாகவே தேவனுடைய ஆலயத்தில் உட்கார்ந்து, தானே தேவன் என்று தன்னை வெளிக்காட்டுகிறான். நான் இன்னும் உங்களுடனிருந்தபோது இவைகளை உங்களுக்குச் சொல்லியதை நினைவுகூராதிருக்கிறீர்களோ? இப்பொழுது அவன் தன் காலத்தில் வெளிப்படும்படிக்கு எது தடை செய்கிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். 2 தெசலோனிகேயர் 2:3–6.

வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தி ன் ஐந்தாம் இராச்சி யமாகி ய சி ங்காசனத்தைப் பாப்பரச ஆட்சி கி .பி . 538 ஆம் ஆண்டி ல் ஏற்று க்கொண்டது ; ஆகையால் ஆறாம் வசனத்தை ஆராய்கி ற பலர், “பாப்பரச ஆட்சி கி .பி . 538-இல் வெளிப்படு த்தப்படு ம்” என்று பவு ல் கு றி ப்பி ட்டார் என்று சந்தேகமி ன்றி கரு து வார்கள். இது சரியாக இரு க்கக்கூ டு ம்; எனினு ம், பவு ல் அடையாளப்படு த்தி யதி ன் கு றைந்த

இரண்டாம் நிலை உண்மையே அது . பவு ல், எல்லாத் தீ ர்க்கதரிசி களையு ம் போலவே, தன் காலப்பகு தி யைப் பற்றி யதைக் காட்டி லு ம்கடைசி நாட்களைப் பற்றி யே அதி கமாகப் பேசு கி றார். பாப்பரச ஆட்சி தீ ர்க்கதரிசன ரீதி யாக எவ்வாறு வெளிப்படு த்தப்படு ம் என்பதையே அவர் கு றி ப்பி ட்டார்; ஏனெனில், ஒரு தீ ர்க்கதரிசி யாக அவர் மற்ற எல்லாத் தீ ர்க்கதரிசி களு டனு ம் ஒன்று மையி ல் இரு ந்தார். வரியி ன்மேல் வரி, தரிசனம் இல்லாதோர் அழி வார்கள்; தரிசனம் இல்லாதோரு க்கு தரிசனம் இல்லாததற்கு க் காரணம், தரிசனத்தை நிறு வு வது எது என்பதை அவர்கள் அறி யாததே ஆகு ம். ரோம் தரிசனத்தை நிறு வு கி றது என்பதை அறி தல் ஜீ வனோ மரணமோ தீ ர்மானிக்கு ம் ஒரு பு ரிதலாகு ம். மற்ற தீ ர்க்கதரிசி களு டன் ஒன்று மையி ல் உள்ள பவு ல், கடைசி நாட்களின் ரோமாகி ய பாப்பரச ரோமைக் வெளிப்படு த்து வது "அவனு டைய காலம்" என்பதையே சு ட்டி க்காட்டு கி றார். ரோமு டன் தொடர்பு டைய தீ ர்க்கதரிசன "காலம்" என்பதே, ரோம் என்ன, யார் என்பதை வெளிப்படு த்து கி றது .

இந்த ஆய்வை அடுத்த கட்டுரையில் தொடர்வோம்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், தெசலோனிக்கேயருக்குச் எழுதிய தமது இரண்டாம் நிருபத்தில், பாப்பரசருடைய அதிகாரம் நிறுவப்படுவதற்கு வழிவகுக்கும் அந்த மகா விசுவாசவிலகலை முன்கூட்டியே அறிவித்தார். அவர், "முதலில் விசுவாசவிலகல் உண்டாகி, கேடின் மகனாகிய பாவமனுஷன் வெளிப்படாவிட்டால், கிறிஸ்துவின் நாள் வராது; அவன் தேவன் எனப்படுகிற எல்லாவற்றிற்கும், வணங்கப்படுகிற எல்லாவற்றிற்கும் விரோதமாயிருந்து, தன்னை அவைகளின்மேல் உயர்த்திக்கொள்கிறான்; தேவனாகவே அவன் தேவனுடைய ஆலயத்தில் உட்கார்ந்து, தானே தேவன் என்று காண்பிக்கிறான்" என்று அறிவித்தார். மேலும், அப்போஸ்தலன் தமது சகோதரருக்கு, "அக்கிரமத்தின் இரகசியம் இப்பொழுதே கிரியையாயிருக்கிறது" என்று எச்சரிக்கிறார். 2 தெசலோனிக்கேயர் 2:3, 4, 7. அந்த ஆரம்பக்காலத்திலேயே, பாப்பரசத்துவத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பாதையை ஆயத்தப்படுத்தும் பிழைகள் சபைக்குள் ஊர்ந்து நுழைந்து கொண்டிருப்பதை அவர் கண்டார்.

"சி றி து சி றி தாக, மு தலி ல் மறைவாகவு ம் மௌனமாகவு ம், பி ன்ன வலி மையி ல் வளர்ந்து மனு ஷரின் மனங்களை ஆட்கொண்டபோது மேலு ம் வெளிப்படையாகவு ம், 'அக்கி ரமத்தி ன் இரகசி யம்' தனது ஏமாற்று ம் தேவதூ ஷணமான செயலி னைமு ன்னெடு த்து ச் சென்றது . கி ட்டத்தட்ட உணரமு டி யாதபடி யாக, பு றஜாதி யாரின் வழக்கங்கள் கி றி ஸ்தவச் சபைக்கு ள் நு ழைந்தன. சமரசத்தி ன் ஆவி யு ம் ஒத்து ப்போகு ம் மனப்பான்மையு ம், சபை பு றமதத்தி ன் கீ ழ் அனு பவி த், கொடி ய உபத்தி ரவங்களினால் ஒரு காலத்தி ற்கு அடக்கப்பட்டி ரு ந்தது . ஆனால் உபத்தி ரவு நின்றபி ன், கி றி ஸ்தவம் ராஜாக்களின் அரண்மனைகளிலு ம் அரங்கு களிலு ம் நு ழைந்தபோது , அவள் கி றி ஸ்து வி னது ம் அவரு டைய அப்போஸ்தலர்களினது ம் தாழ்மையான

எளிமையை ஒதுக்கி விட்டு, அதற்குப் பதி லாக புறமத ஆசாரியர்களு டு ஆட்சி யாளர்களு ம்கொண்ட ஆடம்பரத்தையு ம் அகந்தையையு ம் ஏற்று க்கொண்டாள்; மேலு ம் தேவனு டைய கோரிக்கைகளு க்கு ப் பதி லாக, மனிதரின் கோட்பாடு களையு ம் மரபு களையு ம் நிறு வி னாள். நான்காம் நூ ற்றாண்டி ன் ஆரம்ப பகு தி யி ல்கான்ஸ்டண்டைனின் பெயரளவி லான மனந்தி ரு ம்பு தல் பெரு ம் மகி ழ்ச்சி யை உண்டாக்கி ய நீதி யி ன் தோற்றத்தை ஆடையாக அணிந்த உலகம் சபைக்கு ள் நடந்து வந்தது . இப்போது சீ ர்கேட்டி ன் செயல் வேகமாக மு ன்னேறி யது தோற்கடி க்கப்பட்டதாகத் தோன்றி ய பு றமதமே ஜெயங்கொண்டதாகி யது . அவளு டைய ஆவி சபையை ஆட்கொண்டது . அவளு டைய போதனைகள், சடங்கு கள், மூ டநம்பி க்கைகள் ஆகி யவை, கி றி ஸ்து வி ன் அனு யாயி கள் எனத் தங்களை அறி வி த்தவர்களின் வி சு வாசத்தி லு ம் ஆராதனையி லு ம் உட்பு கு த்தப்பட்டன.”

“புறமதமும் கிறித்தவமும் இடையே ஏற்பட்ட இந்தச் சமரசம், தீர்க்கதரிசனத்தில் தேவனை எதிர்த்தும் தன்னை தேவனுக்குமேல் உயர்த்திக்கொண்டும் இருப்பவனாக முன்கூறப்பட்ட ‘பாவத்தின் மனிதன்’ உருவாக வளர்ச்சியடைவதற்கு காரணமானது. பொய்மதத்தின் அந்த மாபெரும் அமைப்பு, சாத்தானின் வல்லமையின் ஒரு உன்னதக் கைவினைப் படைப்பாகும்—தன் சித்தத்தின்படி பூமியை ஆட்சி செய்ய சிங்காசனத்தின் மீது தன்னை அமர்த்திக்கொள்ள அவன் எடுத்த முயற்சிகளின் ஒரு நினைவுச்சின்னமாகும்.” The Great Controversy, 49, 50.